

[Arbejdsministeren]

gen i dag? Ja, hvis vi ser på udviklingen i de 9 gamle EF-lande – det er dér, vi har den bedst sammenlignelige statistik – så er der fra september 1985 til september 1986 ingen ændring i den samlede ledighed; den er på 11 pct. både i 1985 og 1986. To lande har et fald, Danmark og Tyskland. Danmark har det største fald, 1 procentpoint, og Danmark har nu en væsentlig lavere arbejdsløshed end Tyskland. Hvordan kan det være, når det hele er kommet udefra?

Når alle har haft de samme muligheder som Danmark, hvordan kan det så være, at det er Danmark, der ene af alle har kunnet bringe ledigheden ned i en sådan grad, at intet andet land overhovedet kan sammenligne sig med os? Mon ikke der er nogle indenlandske begrundelser? Mon ikke det hænger sammen med den økonomiske politik, der er blevet ført? Så mon ikke vi skal lægge den diskussion på hylden og så i fællesskab glæde os over, at firkloverregeringens politik støttet af de Radikale har skabt en situation med investeringsfremgang og beskæftigelsesfremgang. Ja, det har oven i købet været sådan, at vi har kunnet opsure en ekstraordinær tilgang til arbejdsmarkedet og bringe arbejdsløsheden ned alligevel.

Det kunne vi selvfølgelig godt have brugt 5 eller 7 af redegørelsens 12 sider på at skrive, men det, det drejer sig om, er jo ikke at give faktuelle oplysninger i redegørelser. De faktuelle oplysninger turde være bekendt for Folketingets medlemmer, hvis de ellers ville læse det materiale, der bliver tilsendt, inden de angriber, at det ikke eksisterer.

Så bliver der også spurgt: hvorfor har man ikke beskæftiget sig med de langtidsledige? Hvorfor har man ikke beskæftiget sig med uddannelsesydelser og iværksætterydelse? Det har vi ikke gjort i denne redegørelse, fordi det er Folketinget bekendt, at der i den lov, der blev vedtaget sidste forår, er en bestemmelse om, at loven skal til revision i folketingssamlingen 1986–87, baseret på en undersøgelse, en undersøgelse, der består af tre dele: én fra Socialforskningsinstituttet, én fra et privat konsulentfirma og én fra Arbejdsdirektoratet. Jeg har meddelt Folketingets arbejdsmarkedsudvalg, at denne undersøgelse, der skulle have været færdig inden udgangen af året, er blevet lidt forsinket, så vi kommer ind i 1. kvartal af 1987, inden den foreligger. Skulle vi så bruge tid i forbindelse med den-

ne redegørelse på at redegøre for nogle resultater, vi ikke har? Nej, vi har valgt at sige, at det med uddannelsesydelser og iværksætterydelse er noget, vi tager fat på, når vi har fået gennemført undersøgelserne.

For så vidt angår spørgsmålet om arbejdstid og løn, som flere ordførere har været inde på, er det ganske rigtigt, at arbejdstiden kun er nævnt med en enkelt bemærkning, som er med, fordi vi ønskede en sammenkædning mellem hensynet til familien og hensynet til arbejdspladsen. Vi ønskede den diskussion om familie og arbejdsplads, som vi også har fået i dag.

I øvrigt mener vi – og det troede vi også var et socialdemokratisk synspunkt – at spørgsmålet om arbejdstid og løn i forbindelse hermed er et overenskomstsspørgsmål, som arbejdsmarkedets parter skal klare selv. Vi har inviteret til trepartsdrøftelser, og vi har fået at vide, at dem kom man til, men man har også sagt til os, at man ikke ønsker trepartsforhandlinger, og det har vi respekteret. Nu er det op til arbejdsmarkedets parter selv at forhandle arbejdstid og aflønning, og hvis vi var gået ind i en detaljeret diskussion om arbejdstid i denne redegørelse vedrørende en offensiv arbejdsmarkedspolitik, ville hr. Kaj Poulsen have stået heroppe og bebrejdet regeringen denne utidige indblanding i overenskomstsituationen. Vi ønsker ikke nogen utidig indblanding i overenskomstsituationen. Vi ønsker, at parterne skal klare det selv, og derfor har vi begrænset os til en enkelt principiel bemærkning.

Jeg kan godt forstå, at hr. Kaj Poulsen næsten ikke kan styre sin lyst til at se vore OD-forslag. De bliver også gode. De bliver så gode, at det bliver meget interessant, når vi skal have debatten om dem her i Folketinget, og jeg skal garantere hr. Kaj Poulsen, at der bliver god lejlighed til at diskutere OD senere i denne samling. Derfor er OD heller ikke med i denne redegørelse.

Nu hvor jeg endelig er fremme ved det, der er indholdet i redegørelsen, og har forklaret, hvorfor nogle af de andre punkter ikke er med, skal jeg for god ordens skyld gøre opmærksom på, at hr. Kaj Poulsen skulle have lyttet til, hvad jeg sagde i onsdags under spørgetiden. Jeg skærer nemlig ikke ned på de selvstændige specialarbejderskoler. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at i 1982 – og jeg kan godt lide at bruge året 1982 som